

Publicerad 2012-03-06 00:54 av korp fjäder

När storleken på krävan bestämmer fågelns flyende vingslag

Där är elden

dagar utan slut

Som vänskap ser ut när solen inte längre förmår värma den
 svartnande röken

och där är vattnet

himlens begränsade rum

Som trohet visar sig när månen redan slutat vända
 mot öster

Ett sorts berättande som tystnar i lyssnarens öron
 inte så att orden någonsin skulle vara tonlösa

Det är bergen

som sover sin vishet

När storleken på krävan bestämmer fågelns
 flyende vingslag

Och där är avstånden.

- vem kunde tro att en sparv kunde falla
 ohörd mot marken

Men famnen vilar som vetenskap när himlen smeker mänskliga
 händer

baddar feberhet panna med svalkande närhet
 säger sitt ord

Än vet livet sin plats

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren korp fjäder med Poeter.se id #20962 innehar upphovsrätten